

81de Møde.

Fredag den 19. Februar, Kl. 1.

Formanden: Folketingsmændene for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller), Københavns 4de Valgkreds (Birck), Københavns 6te Valgkreds (Hammerich), Københavns Amts 4de Valgkreds (Piper), Sorø Amts 3die Valgkreds (Lange), Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen), Thisted Amts 3die Valgkreds (Barner), Randers Amts 2den Valgkreds (Poul Rasmusen) og Thisted Amts 2den Valgkreds (N. Andersen) har meddelt mig, at de ønsker her i Tinget at forelægge:

Forslag til Lov om ekstraordinært Tilskud til „de fattiges Kasse“ m. m.

Vedkommende Udvalg har afgivet Betænkning over Forslag til Lov om Københavns Personbanegaard m. m.

Eksemplarer af Betænkningen vil blive omdelte.

Uden for Dagsordenen har Folketingsmanden for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) Ordet for at forelægge det nys anmeldte Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Ellinger): Det Forslag, vi herved have den Ære at forelægge for det høje Ting, gaar ud paa, at dersom der af „de fattiges Kasse“ eller i København af „Københavns Understøttelsesforening“ ydes Hjælp til Personer, hvis Forsørgere i indeværende Aar blive indkaldte til ekstraordinær Tjeneste i Hæren eller Søværnet, da skal der af Statskassen tilbagebetales de nævnte Institutioner tre Fjeredele af den ydede Understøttelse. Regeringen, der har Ansvaret, har jo, som bekendt, fundet, at det var dens Pligt at indkalde 1,500 Mand til ekstraordinær Militærtjeneste. Denne Indkaldelse, der kom og vel maatte komme

pludselig, har jo berøvet mange Personer og Familier deres Forsørgere, vel forhaabentlig ikke for længere Tid, men dog altid i saa lang Tid, at det føleligt vil blive mærket i deres økonomiske Forhold. Indkaldelsen har jo ikke kunnet forudses, og der har derfor heller ikke kunnet være Tale om at tænke paa at træffe Foranstaltninger til at imødegaa de økonomiske Vanskeligheder, der indtræde under saadanne Forhold. Mange have pludselig maattet forlade deres Arbejde, mange deres Bedrift, der nu maa skøtte sig, som den bedst kan. Det vides ikke, over hvor langt Tidsrum Indkaldelsen vil spænde. Det vides heller ikke, om ikke Antallet af indkaldte vil blive forøget. At der over for de indkaldtes Familier trindt omkring i Befolkningen vil blive vist den sædvanlige Offervillighed, anser jeg for givet, og for saa vidt Indkaldelsernes Antal og det Tidsrum, over hvilket de skulle spænde, vil blive i betydelig Grad forøget, er det uden for al Tvivl, at der vil blive dannet en Fond, gennem hvilket de ikke indkaldte kunne komme de indkaldte, som trænge dertil, til Hjælp. Men det maa sikkert anses for rigtigt, at Staten sørger for, at ingen kommer til at savne den fornødne Støtte til at komme ud over Vanskelighederne.

Vi finde da, at den bedste Ordning er den at benytte de fri Fattiggasser, som netop ere skabte til at yde Understøttelse i saadanne Tilfælde. Vi finde, at det er langt at foretrække, at de paagældende eventuelt kunne henvende sig til disse Kassers Bestyrere eller i København til Københavns Understøttelsesforening fremfor, at de skulle gaa til Fattigforstanderen, saaledes som det er foreslaet fra anden Side, og der vil deri tillige ligge en Opfordring for Publikum til at yde disse Institutioner en ekstraordinær Støtte. Et passende Ansvar lægges der paa vedkommende Myndigheder derved, at der af vedkommende Kasse eller Forening udredes $\frac{1}{4}$ af de Beløb, som disse Institutioners Bestyrere finde det rigtigt at bevilge som Understøttelse, medens Statskassen udreder de $\frac{3}{4}$.

Jeg skal endnu blot udtale, at dette Forslag fra vor Side neppe vilde være blevet fremsat i Tinget i dette Øjeblik, der-